

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců JUDr. Pavla Horňáka a JUDr. Zoji Dvořákové ve věci žalobce: **Sofis partner, s.r.o.**, se sídlem Cejl 91/34, Brno, IČO 60745631, zast. JUDr. Evou Vašíčkovou, advokátkou, se sídlem Bodlákova 1460/2, Brno, proti žalovanému: **Bisnode Česká republika, a.s.**, se sídlem Siemensova 2717/4, Praha 5, IČO 63078201, zast. Mgr. Lucií Oršulovou, advokátkou, se sídlem Jánský vršek 323/13, Praha 1, **o zaplacení částky 25.168,- Kč**, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 9. května 2016, č.j. 4 C 23/2016-30,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně **se** ve výroku o zastavení řízení (výrok I.) **p o t v r z u j e**, ve výroku o nákladech řízení (výrok II.) **se m ě n í** jen tak, že výše těchto nákladů činí 5.778,80 Kč, jinak **se** i v tomto výroku **p o t v r z u j e**.

I. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně zastavil řízení podle ust. § 106 odst. 1 o.s.ř. (výrok I.), neboť k námitce žalovaného při prvním úkonu ve věci zjistil, že věc mezi účastníky má být podle uzavřené smlouvy projednána v řízení před rozhodčím soudem, žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 7.640,- Kč (výrok II.), s odkazem na § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích rozhodl o vrácení soudního poplatku (výrok III.), a konečně žalobce vyzval ke sdělení čísla účtu (výrok IV.).

Proti tomuto usnesení podal žalobce odvolání, v němž se zastavením řízení nesouhlasil. Zopakoval argumentaci uvedenou před soudem I. stupně, jejíž podstatou bylo tvrzení o neplatnosti sjednané rozhodčí doložky. Navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalovaný se k odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 212 a § 212a o.s.ř., postupem podle § 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Soud I. stupně postupoval správně, jestliže při splnění podmínek podle ust. § 106 odst. 1 o.s.ř. řízení zastavil z důvodu existence rozhodčí doložky sjednané účastníky v objednávce ze dne 19.12.2012 podepsané žalobcem. Nelze přitom přisvědčit žádné z námitek žalobce ohledně neplatnosti sjednané rozhodčí doložky, neboť žalobce sice tvrdí, že dle objednávky ze dne 19.12.2012, jejíž součástí je rozhodčí doložka, k platnému uzavření rozhodčí smlouvy nedošlo, nicméně oproti tomu sám v žalobě tvrdí, že na základě této objednávky ze dne 19.12.2012 se žalovaný zavázal k dodávce služeb (databáze firem), za což žalobce uhradil cenu, přičemž žalovaný sjednané služby dle uvedené objednávky nejprve řádně plnil, neboť žalobce v souladu s předmětnou objednávkou obdržel sjednané plnění v měsících 12/2014 až 6/2015, avšak potom už k dalšímu plnění nedošlo, a proto se domáhá vrácení části uhrazené ceny. Z obsahu objednávky ze dne 19.12.2012 je přitom zřejmé, že šlo o písemný návrh elektronicky vyhotovený žalovaným a následně podepsaný žalobcem, jehož součástí byla i rozhodčí doložka, kdy takový postup sjednání odpovídá § 3 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, podle něhož rozhodčí smlouva musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná; písemná forma je zachována i tehdy, je-li rozhodčí smlouva sjednána telegraficky, dálnopisem nebo elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení jejich obsahu a určení osob, které rozhodčí smlouvu sjednaly. Objednávka ze dne 19.12.2012, jejíž součástí je i rozhodčí doložka, uvedené podmínky splňuje. Právní řád České republiky umožňuje rozhodování majetkových sporů vyjmout z jurisdikční pravomoci obecných soudů a na základě smluvního ujednání stran je přenést do pravomoci rozhodce, stranám v rozhodčím řízení je zákonem zajištěno rovné postavení a je jim dána plná příležitost k uplatnění jejich práv. Navíc dle účastníky sjednané rozhodčí doložky se má řešením sporu v rozhodčím řízení zabývat v České republice nejrespektovanější stálý rozhodčí soud. Odvolací soud má shodně se soudem I. stupně za to, že mezi účastníky byla platně uzavřena rozhodčí smlouva, která trvá a podle které má být věc rozhodnuta před rozhodci, a proto odvoláním napadený výrok rozhodnutí o zastavení řízení jako věcně správný ve smyslu § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech řízení soud I. stupně správně rozhodl podle § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., nesprávně však určil jejich výši a chybně opomenul přiznat také částku odpovídající DPH. Dle obsahu spisu náklady tvoří odměna za zastupování advokátem 2.140,- Kč (z пункта 25.168,- Kč) za dva úkony právní služby podle ust. § 7 ve spojení s § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (příprava a převzetí věci, podání vyjádření k žalobě), k tomu paušální náhrada hotových výdajů 300,- Kč za každý z uvedených úkonů podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a 21 % DPH podle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve výši 898,80,- Kč, což je celkem 5.778,80 Kč. Odvolací soud proto nákladový výrok ohledně výše nákladů řízení shora specifikovaným způsobem změnil v souladu s ust. § 220 odst. 1 o.s.ř.

O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 a contrario ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. Žalobce jako odvolatel byl v rámci odvolacího řízení procesně neúspěšným, avšak žalovanému žádné náklady v této fázi řízení nevznikly.

Stranou odvolacího přezkumu zůstal odvoláním nedotčený výrok, kterým bylo rozhodnuto o vrácení soudního poplatku, i výrok obsahující výzvu ke sdělení čísla účtu (§ 206 odst. 3 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí dovolání **n e n í** přípustné, ledaže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím

soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Irena Nosková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Vrzalová